

τωλ.) 5) Ὑπὸ τὸν τύπ. *άλουποῦ* καὶ *κόττα* παίζεται ὡς ἐξῆς. Οἱ παῖκται συμπλέκοντες τὰς χεῖρας σχηματίζουν κύκλον, ὁ ὁποῖος ἀνοίγεται εἰς ἓν μέρος διὰ νὰ σχηματισθῇ θύρα. Ἐκατέρωθεν τῆς θύρας κάθονται ἡ ἀλώπηξ καὶ ἡ νοικοκυρά, ἡ ὁποία κρατεῖ λίθον μὲ σχοινίον, ὅστις συμβολίζει τὴν κότταν. Ἡ νοικοκυρά ἐρωτᾷ τὴν ἀλώπεκα διατί τῆς ἐπῆρε τὴν κότταν, ἐκείνη δὲ ἀποκρίνεται ὅτι δὲν εἶχε νὰ ἀποκρέψη καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπῆρε. Τότε ἡ νοικοκυρά τὴν καταδιώκει περίξ τοῦ κύκλου καὶ ἅμα τὴν συλλάβῃ ἀνταλλάσσουν τὰς θέσεις των Πελοπν. (Μαυρίκ.)

4) Σανὶς παρεμβαλλομένη διὰ μηχανικοῦ μέσου μεταξὺ τῆς *φτερωτῆς* τοῦ μύλου καὶ τῆς λεγομένης *δίπλας* καὶ κωλύουσα τὸ ὕδωρ νὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς *φτερωτῆς*, οὕτω δὲ παύει ἡ κίνησις τοῦ μύλου Πελοπν. (Λεντεκ.) 5) Μέγας ξύλινος σφὴν ἐμπτηγνύμενος ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ κάτωθεν τοῦ τροχοῦ τοῦ ὑδρομύλου διὰ νὰ συγκρατῇ αὐτὸν ἐν τῇ θέσει του Στερελλ. (Αἰτωλ.) 6) Εἶδος σταφυλῆς, ὁ ἄλλαχού λεγόμενος ροδίτης ἢ παραλλαγή τις αὐτοῦ (ἢ ὀνομασία διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος πρὸς τὸ τῆς ἀλώπεκος) Ζάκ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Πάτρ.) 7) Ὑδροπέπων ἐπιμήκους σχήματος Λῆμν. 8) Ὅπῃ προερχομένη ἐξ ἐγκαύματος σπινθήρος ἢ ἄλλης αἰτίας Πελοπν. (Λακων. Μάν.): *Ἐπεσ' ἓνα κάρβουνο 'ς τὸ φουστάνι μου καὶ τὸ γόμοσε ἄλεπούδες* Μάν. 9) Ὑπὸ τὸν τύπ. τῆς *ἀλεποῦς* τὸ μετὰξι, φυτὰ τοῦ γένους ἐπιθύμου (*cuscuta*) τῆς τάξεως τῶν περιαλλοκαυλωδῶν (*convolvulaceae*) Πελοπν. Συνών. *ἀμπελοκλάδι*, *ἀμπελοκλαδόχορτο*, *μαλλιά τῆς Παναγίας* (ἰδ. *μαλλί*), *νεραϊδόνημα*, *τῆς κουρούνας τὸ μετὰξι* (ἰδ. *μετὰξι*). 10) Ὑπὸ τὸν τύπ. τῆς *ἀλεποῦς* τὰ κρεμαστά, εἶδος θάμνου, τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς βραζόμενος παρέχει ἀφέψημα ὡς καθαρτικὸν Θράκ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἄλεποῦ* Ἡπ. Κέρκ. Πελοπν. (Λακων.) *Ἄλ'ποῦ* Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Πβ. *ἀλεπός*.

*ἀλεπούδα ἢ, *άλουπούδα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ἀλ-λουπούδα* Καλαβρ. (Καρδ.) *ἀλαπούδα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *ῥλουπούδα* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδα.

Ἀλώπηξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλέπα.

ἀλεπουδάκι τό, κοιν. *ἀλεπουδάξ* Προπ. (Πάνορμ.) κ. ἄ. *ἀλιπουδάξ* βόρ. ἰδιώμ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεπούδι*.

Τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἢ μικρὰ ἀλώπηξ ἔνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἡ ἀλεποῦ ἑκατὸ χρονῶ, τ' ἀλεπουδάκι ἑκατὸ δέκα* (περὶ τῆς σημ. ἰδ. *ἀλεποῦ* 1 ἐν τῇ συνων. παροιμ. ἢ *ἀλεποῦ ἑκατὸ χρονῶν καὶ τὸ ἀλεπόπουλλο ἑκατὸ δέκα*) πολλαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*.

*ἀλεπουδέλλα ἢ, *άλουπουδέλλα* Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Μικρὰ ἀλώπηξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*.

ἀλεπουδέλλι τό, Λέσβ. (Μυτιλήν.) *ἀλιπ'δέλλι* Κυδων. *ἀλ'π'δέλλι* Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἢ μικρὰ ἀλώπηξ ἔνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἡ -ῥ-ἀλιποῦ ἑκατὸ χρονοῦ τοῖ τ' ἀλιπ'δέλλι* ἑκατὸ δέκα (διὰ τὴν σημ. ἰδ. τὴν συνων. παροιμ. ἐν λ. *ἀλεποῦ* 1) Κυδων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀλεπουδέλλης* καὶ ὡς ἐπών. Λέσβ.

ἀλεπουδέρα ἢ, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *ἀλεποῦδες* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έρα.

Δέρμα ἀλώπεκος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλέπεά.

ἀλεπουδεύω ἀμάρτ. *ἀλεπουδεύω* Χίος *ῥαπουδεύω* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *ἀλεποῦδες*.

1) Ἐρπω, βαίνω τετραποδητί, ἐπὶ νηπίου Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Τὸ μωρὸν ἐρχίνιξεν νὰ ῥαπουδεύῃ* (ἐρχίνιξεν = ἤρχισε) Κερασ. Συνών. *ἀρκοῦ-δεύω*, *ἀρκοῦδίζω*, *μονρτσαλεύω*. β) Μεταφ. ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶ τὰς σωματικὰς μου δυνάμεις, ἐπὶ ἀσθενοῦς Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.): *Ἀρρωστον ἐρχίνεσεν καὶ ῥαπουδεύ* (ὁ ἀσθενὴς ἤρχισε κτλ.) Χαλδ. γ) Ἀναλαμβάνω οἰκονομικῶς Πόντ. (Χαλδ. κ. ἄ.): *Εὔρεν καλὸν δουλείαν καὶ ῥαπουδεύ* (ἦρε καλὴν ἐργασίαν καὶ ἀρχίζει ν' ἀποκαθίσταται οἰκονομικῶς) Χαλδ. 2) Φέρομαι πανούργως, πονηρεύομαι Χίος.

ἀλεπούδι τό, *άλουπούδι* Κύπρ. *άλουπούδι* Ἡπ. Κύθηρ. *άλουπούδ* Μακεδ. *ἀλεπούδι* Χίος (Καρδάμ.) *ἀλεπούδι* ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,455 — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. *ἀλεπούδ* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) *ἀλιπούδ* Κυδων.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* ἢ *ἀλεπός*.

1) Τὸ νεογνὸν τῆς ἀλώπεκος ἢ μικρὰ ἀλώπηξ Ἡπ. Κυδων. Κύπρ. Μακεδ. Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) Χίος (Καρδάμ.) — ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,455 — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.: *Ἡ ἀλεποῦ ἑκατὸ χρονῶν καὶ τ' ἀλεπούδα ἑκατὸ δέκα* (ἐπὶ θρασέος καὶ προπετοῦς νεανίσκου ἀντιλέγοντος εἰς τοὺς πρεσβυτέρους. Πβ. *ἀλεποῦ* 1, *ἀλεπουδάκι*, *ἀλεπουδέλλι*) ΝΠολίτ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλεπάκι*. 2) Εὖλον τοῦ ἀχθοφόρου χρησιμοποιοῦμενον ὡς μοχλὸς πρὸς ἀνέγερσιν βάρους Κύθηρ.

ἀλεπουδιά ἢ, Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἄ.) Κωνπλ. Χίος κ. ἄ. — Λεξ. Βλαστ. *ἀλιπουδιά* Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Λῆμν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεποῦ* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *ἀλεποῦδες*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Πανουργία, πονηρία (ὡς ἡ τῆς ἀλώπεκος) ἔνθ' ἄν.: *Αὐτὲς οἱ ἀλεπουδιές ποῦ κάμνεις δὲν περνοῦν Χίος Ν' ἀφήσης αὐτὲς τὲς ἀλεπουδιές!* Σαρεκκλ. *Μᾶς ἐπιξί μὴν ἀλιπουδιά κί τοῦ φ'σοῦμι κί δὲν κρυῶν* Ἀῆμν. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Σομ. Συνών. *ἀλεπήσιος* 2, *ἀλεπιά*, *ἀλεπότη*, *ἀλεπωσύνη*. Πβ. *ἀλεπογανιά*. 2) Τόπος, ἔνθα συχνάζουν ἀλώπεκες Χίος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Ἀλεπουδιά* καὶ *Ἀλεπουδιές* Χίος.

*ἀλεπουδιάρης ἐπίθ. Οὐδ. *ἀλεπουδιάρικο* Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλεπούδι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Φιλοπαίγμων: *Ἀλεπουδιάρικο παιδί*. Συνών. *παιγνι-διάρης*.

